

УКРАЇНА

КВІТЕНЬ 2020

ПРОБЛЕМИ У СФЕРІ ЗАХИСТУ ТА COVID-19: АДВОКАЦІЙНІ ПОВІДОМЛЕННЯ

●●●● ОСНОВНА ІНФОРМАЦІЯ

За оцінками, 3,4 мільйона людей на сході України потребують допомоги у сфері захисту. Для переміщеного та постраждалого від конфлікту населення, третина якого складають літні люди, пандемія COVID-19 становить додаткову загрозу до тривалої гуманітарної кризи та щоденної небезпеки нараження на обстріли, міни та вибухонебезпечні залишки війни.

Починаючи з 3 березня, коли був підтверджений перший випадок зараження COVID-19 в Україні, кількість випадків інфікування продовжує зростати. З метою запобігання розповсюдження вірусу, уряд запровадив ряд обмежувальних заходів, таких як: скорочення або відміна руху громадського транспорту, закриття пунктів пропуску між підконтрольною та непідконтрольною уряду України територіями, зачинення магазинів, що не продають товари першої необхідності, та закриття підприємств. Карантинні заходи, збільшення кількості порушень режиму припинення вогню та жертв серед мирного населення призвели до підвищення ризиків у сфері захисту.

●●●● ПРОБЛЕМИ У СФЕРІ ЗАХИСТУ

Доступ до охорони здоров'я – Люди, що постраждали від конфлікту, зокрема ті, що проживають уздовж лінії розмежування та на непідконтрольній території, часто стикаються з бар'єрами у доступі до медичних послуг, включаючи далеку відстань до медичних закладів, високу вартість проїзду, доступність та вартість ліків, наявність медичного персоналу та машин невідкладної допомоги. В ізольованих населених пунктах, розташованих уздовж лінії розмежування, люди похилого віку складають 41% місцевого населення. Вони стикаються з додатковими проблемами у сфері захисту: їх маломобільність та обмежені фінансові можливості ускладнюють доступ до медичної допомоги та медикаментів. Оскільки 97% людей похилого віку мають хоча б одне хронічне захворювання це є ключовою проблемою у сфері захисту. Відсутність тестування, медичного обладнання, включаючи маски та дезінфікуючі засоби, та доступу до медичних установ посилює існуючі проблеми у сфері охорони здоров'я. Відсутність доступу до чистої води також впливає на санітарні та гігієнічні умови що, в свою чергу, може вплинути на рівень зараження.

Свобода пересування – З 22 березня КПВВ між підконтрольною та непідконтрольною уряду України територіями були закриті. Як наслідок, велика кількість людей, що не змогли перетнути лінію розмежування, залишилися відрізаними від своїх родин та з обмеженими засобами до існування. Люди, що проживають на непідконтрольній території, не можуть подорожувати на підконтрольну територію для того, щоб купити ліки, отримати пенсії та соціальні виплати, зняти готівку та відвідати членів родини. Крім того, багато населених пунктів, розташованих уздовж лінії розмежування, не пов'язані громадським транспортом з іншими населеними пунктами, що позбавляє їх мешканців доступу до продовольчих ринків, медичних закладів та основних державних послуг.

Доступ до продуктів харчування та засобів для існування – Карантинні заходи та обмеження руху громадського транспорту ще більше погіршують крихкий соціально-економічний стан громад, що проживають уздовж лінії розмежування. Громади повідомляють про зростання цін на продукти та втрату роботи через закриття магазинів та підприємств. Для малих приватних підприємців обмеження руху між населеними пунктами ускладнює постачання до продовольчих магазинів у селах.

Підвищення ризику торгівлі людьми та експлуатації – Запровадження карантинних заходів погіршило економічні умови в постраждалих від конфлікту районах. Багато людей, особливо ті, хто є самозайнятими чи працюють на неформальному ринку праці, втрачають роботу. Це робить їх вразливими до експлуатації та трудового рабства. Люди, які раніше не були у групі ризику потрапляння у торгівлю людьми, можуть стати її жертвами внаслідок втрати роботи через пандемію, в той час як вразливість осіб, що вже знаходяться під ризиком, може збільшитись.

Захист дітей – Постійне знаходження вдома та додаткові обмеження пересування збільшують ризики домашнього насильства по відношенню до дітей та обмежують їхню можливість звертатися за допомоги. Окрім цього було перервано навчальний процес - понад 60% дітей, що проживають уздовж лінії розмежування, не мають комп'ютерів чи доступу до інтернету, необхідних для дистанційного навчання.

Підвищення ризику гендерно-зумовленого насильства – Спалахи хвороб по-різному впливають на жінок та чоловіків, а епідемії посилюють існуючі нерівності. Жінки та дівчата можуть піддаватися підвищеному ризику домашнього насильства внаслідок економічної незахищеності та посиленої напруги в домогосподарстві тоді як обмеженість доступу до правосуддя в районах уздовж лінії розмежування ускладнює реагування на випадки гендерно-зумовленого насильства. У той же час об'єм надання допомоги, якої вони потребують, зменшується, оскільки ресурси спрямовуються на реагування на загальну кризу у галузі охорони здоров'я.

Психічне здоров'я – Партнери Кластеру у сфері захисту повідомляють про збільшення запитів на надання психосоціальної підтримки від населення, що постраждало від конфлікту. Це викликано посиленням відчуття невизначеності та тривоги, що виникли внаслідок економічної незахищеності, обмеженого доступу до послуг, побоювання зараження та збільшення ізоляції через карантинні заходи. До початку спалаху ці громади вже мали високий рівень проблем психосоціального характеру, тому можуть бути менш стійкими в боротьбі з додатковим стресом, викликаним пандемією.

Люди з особливими потребами – Жінки, люди похилого віку, особи, що пережили гендерно-зумовлене насильство, діти, молодь, люди з обмеженими можливостями та представники ЛГБТІ часто є соціально-економічно маргіналізованими та вразливими групами населення, які потребують додаткової підтримки. Люди з обмеженими можливостями мають високий ризик зараження COVID-19, оскільки стикаються з бар'єрами у доступі до належних гігієнічних умов та інформації щодо попередження хвороб, та можуть інфікуватися від фізичного контакту з особами, що надають допомогу. Крім того, люди, що живуть у колективних центрах, часто мають особливі потреби та можуть бути під підвищеним ризиком зараження через проживання у неналежних санітарних умовах та тіснєві, що унеможлиблює самоізоляцію.

РЕКОМЕНДАЦІЇ

- Після спалаху COVID-19 гуманітарне реагування змінилося задля пом'якшення та запобігання поширенню вірусу. Під час планування та реалізації гуманітарних програм усі суб'єкти мають дотримуватися принципу «не нашкодь», оскільки недотримання основних заходів захисту може призвести до ненавмисного поширення вірусу.
- Хоча пандемія COVID-19 створила додаткові проблеми у сфері захисту, мирне населення на сході України продовжує стикатися з прямими фізичними загрозами їхній безпеці внаслідок щоденних обстрілів, забруднення мінами та нерозірваними боєприпасами. Для багатьох це залишається основною загрозою, особливо в світлі посилення порушень припинення вогню. Генеральний Секретар ООН закликав до глобального припинення вогню під час пандемії, а сторони конфлікту мають продовжувати проявляти стриманість у застосуванні сили та дотримуватися міжнародних гуманітарних норм та принципів прав людини.
- Міжнародна спільнота має посилити свою підтримку уряду України, а також гуманітарним організаціям та організаціям у сфері розвитку, з метою пом'якшення наслідків поточної кризи для мирного населення, що проживає в постраждалих від конфлікту районах.
- Жінки, люди похилого віку, особи, що пережили гендерно-зумовлене насильство, діти, молодь, люди з обмеженими можливостями та представники ЛГБТІ часто є соціально-економічно маргіналізованими та вразливими групами населення, які потребують додаткової підтримки. Гуманітарні організації та організації у сфері розвитку мають забезпечити належне включення цих груп до гуманітарних програм, пов'язаних з COVID-19.
- Продовжуючи підтримувати нові невідкладні заходи, безпосередньо пов'язані з боротьбою з пандемією, донори мають пріоритизувати фінансування програм, спрямованих на надання необхідної допомоги у сфері захисту мирному населенню, що проживає уздовж лінії розмежування. Фінансування програм, що посилюють заходи захисту, матиме важливе значення для подолання гострих прогалин у захисті населення.
- Гуманітарні організації та організації у сфері розвитку мають співпрацювати з метою забезпечення максимізації ресурсів та досягнення взаємодоповнення програм реагування на COVID-19.
- Принципи захисту, такі як: "не нашкодь", підзвітність постраждалому населенню, прозорість та надання допомоги з безпекою та гідністю, повинні залишатися в центрі гуманітарного реагування.